

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.367/2018/7.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Imre Ügyvédi Iroda

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

Az I. és II. rendű alperesek képviselője: Havasi Ügyvédi Iroda

A III. rendű alperes képviselője: Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda

A per tárgya: részvények kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.036/2018/9. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Szegedi Törvényszék 7.G.40.207/2016/37. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 3.175.000 (hárommillió-százhetvenötezer) forint, a III. rendű alperesnek 1.905.000 (egymillió-kilencszázötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a 2003. február 10-én kötött megbízási szerződéssel a **k.-i M.** bevásárló központ kivitelezésével és hasznosításával összefüggő jogi tevékenység ellátására adott megbízást az I. rendű alperes ügyvédi irodának, amelyet ügyvédként a II. rendű alperes alapított.
- [2] A liechtensteini bejegyzésű **B.** AG gazdasági társaság alaptőkéje 50.000 CHF, amely 50 db egyenként 1.000 CHF névértékű bemutatóra szóló - összevont címletű - részvényből állt.
- [3] A **B.** AG letéti őrzésbe vett részvényeiről a bizalmi vagyonkezeléssel megbízott **T.T.** társaság (továbbiakban: bizalmi vagyonkezelő) 2006. május 8-án részvénytánúsítványokat állított ki, 2. sorszám alatt 33.000 CHF, 3. sorszám alatt 15.000 CHF, 4. sorszám alatt 2.000 CHF névértékű részvényekről.
- [4] A felperes a 2006. június 14-i részvény átruházási szerződéssel megvásárolta a **L.** AG gazdasági társaságtól a **B.** AG társaságban levő, az alaptőke teljes egészét kitevő részvényeket. A 19.000.000 CHF összegben kikötött vételárat a felperes három részletben vállalta teljesíteni, amelyből a harmadik - 2007. december 31-én esedékes - vételárrészletet nem teljesítette.
- [5] A részvény adásvételi szerződés megkötése idején a felperes tagjai a **P.I.** Kft., az **E.V.** Kft. és az I. rendű alperes, a felperes vezető tisztségviselői pedig - együttes cégjegyzési joggal - **S.E.** és dr. **F. I.** voltak.
- [6] 2008. január 30-án a felperes képviselőjében **R.R.** meghatalmazottként, valamint a II. rendű alperes - akit a tárgyalásról készült jegyzőkönyv ügyvédként tüntetett fel - a 2006. június 14-i szerződésben kikötött harmadik vételárrészlet határideje módosítása érdekében tárgyaltak az eladóval. Az egyeztetés eredményét rögzítő jegyzőkönyv szerint a felek megállapodtak a fizetési határidő meghosszabbításában 2008. december 31-ig. Az eladó a cégiratok átadását azzal a feltétellel vállalta, hogy a felperes a meghosszabbított határidőre a vételárat megfizeti. Megállapodtak a felek, hogy az addig összevont címletű részvény átalakításra kerül egy 40 db-ot és egy 10 db-ot megtestesítő összevont címletértékű részvényre. A 40 db-ot megtestesítő részvény - elkészültét követő 15 napon belül, de legkésőbb 2008. március 31-ig - átadásra kerül a felperes részére, míg a 10 részvényt megtestesítő összevont címletértékű részvény a kamatokkal növelt vételár megfizetéséig biztosítékként az eladó birtokában marad.
- [7] A II. rendű alperes 2008. április 2-ától - **S.E.** mellett együttes cégjegyzési joggal - ügyvezetője lett a felperesnek.
- [8] A részvény adásvételi szerződést a felek 2008. december 15-én ismét módosították, a harmadik vételárrészlet fizetési határideje

meghosszabbításával 2011. december 31-ig. A szerződésmódosítás során a felperes nevében törvényes képviselői - a II. rendű alperes és **S.E.** - jártak el. A megállapodás utalt az eredeti szerződés és a 2008. január 30-i módosítás tartalmára, azokkal kapcsolatban részvény (részvényigazolás), cégiratok átadására is.

- [9] 2008. évben a II. rendű alperes birtokába került a 2006. május 8-i keltezéssel kiállított három részvénytánúsítvány, azaz a **B.** AG részvényeivel kapcsolatban 2. sorszám alatt 33.000 CHF, 3. sorszámon 15.000 CHF, 4. sorszámon 2.000 CHF névértékű részvények igazolására vonatkozó okiratok.
- [10] A **L.** AG 2013 júliusában beolvadással megszűnt, jogutódja a **B.** AG lett.
- [11] Az I. rendű alperessel kötött ügyvédi megbízási szerződést a felperes 2015. október 21-én azonnali hatállyal felmondta.
- [12] A II. rendű alperes 2015. november 2-án átadta a bizalmi vagyonkezelőnek a birtokában tartott három részvénytánúsítványt, bírósági letétbe helyezés céljából.
- [13] A III. rendű alperes a beolvadással megszűnt **L.** AG részvényese volt, részesedést azonban a jogutód **B.** AG társaságban nem szerzett. A III. rendű alperes 2016-ban keresetet nyújtott be **L.**-ben a felperes, **S.E.** és a **B.** AG ellen, 19%-os részesedése elismerése érdekében a jogutód társaságban.
- [14] A perindítás tényére is tekintettel a vaduzi Hercegségi Törvényszék 2016. október 17-én engedélyezte a bizalmi vagyonkezelő letéti kérelmére a részvénytánúsítványok - így a 2006. május 8-án kiállított három, valamint továbbá két, 2013. július 25-i okirat - letétbe helyezését a felperes, a **P.** Kft., **S.E.** és a III. rendű alperes ellen indult letéti ügyben. A letétbe vételi határozat szerint a részvénytánúsítványok annak a félnek adhatók ki, aki jogosultságát vagy az összes másik ellenfél hozzájárulásával, vagy egy liechtensteini bíróság jogerős ítéletének bemutatásával igazolja.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

- [15] A felperes a 2016. június 13-án benyújtott, az eljárás alatt módosított keresetében - a III. rendű alperes tűrésre kötelezése mellett - a **B.** AG részvényeiről a bizalmi vagyonkezelő által 2006. május 8-án kiállított - vagyis a 2. számú 33.000 CHF, a 3. számú 15.000 CHF, a 4. számú 2.000 CHF névértékű részvényekre vonatkozó - részvénytánúsítványok kiadására kérte az I. és II. rendű alperesek kötelezését. A teljesítési határidő eredménytelen eltelte esetére a részvények értékében, azaz a kifizetett 15.700.000 CHF vételárösszeg, illetve annak forintellenértéke, 4.495.852.000 Ft megfizetésében kérte marasztalásukat. További - eshetőlegesen megjelölt - kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes - az I. rendű alperes tagjaként - 2008. január 30-án ügyvédként vette letéti őrzésbe a részvénytánúsítványokat, a felperessel szóban kötött megbízási szerződés alapján;

kötelezettségeit megszegte, amikor nem kötött írásbeli letéti megállapodást, illetve azzal, hogy 2015. november 2-án átadta a részvénytánúsítványokat a bizalmi vagyonkezelőnek bírósági letétbe helyezés céljából.

[16] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[18] A felperes, valamint az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbeezett rendelkezéseit részben - az alpereseknek járó elsőfokú perköltség összegének felemelésével - megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[19] A jogerős ítélet indokolása szerint nem merült fel az ügyben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 252. § (2) bekezdése alá tartozó hatályon kívül helyezési ok. A kereseti kérelem elbírálásához a szükséges bizonyítékok a döntő tényállási elemek megállapításához rendelkezésre álltak. A II. rendű alperes személyes, illetve **S.E.** tanúkenti meghallgatásának elmaradása nem minősült lényeges eljárási szabálysértésnek, amely az ügy érdemi felülbírálatát megghiúsította volna.

[20] Érdemben osztotta az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokait a kereset megalapozatlanságával kapcsolatban. A másodfokú bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 219. § (1) bekezdése, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 21. § (3) bekezdése, 149. §-a és az ügyvédekéről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) rendelkezéseinek alkalmazásával nem találta megállapíthatónak, hogy a II. rendű alperes a 2008. január 30-i szerződésmódosítás idején nem mint üzleti érdekelt ügyleti képviselő, hanem az Ütv. hatálya alá tartozó jogi képviselőként járt el, ennél fogva azt sem, hogy az I. rendű alperes tagjaként ügyvédi letétbe vétel céljából vette át a kiadni kért részvénytánúsítványokat. Annak ellenére ugyanis, hogy a jegyzőkönyv a felperes képviseletében eljáró II. rendű alperest „ügyvéd, a felperes képviselője” megjelöléssel tüntette fel, illetve hogy a II. rendű alperes - az ügyvédi iroda I. rendű alperes révén - eljáró a felperes jogi képviselőjeként, a 2003. évi ügyvédi megbízási szerződés szerint, a II. rendű alperesnek tagsági jogviszonyából fakadóan üzleti érdekeltisége is volt, amely megalapozhatta ügyleti képviseleti jogát. Ezen felül nem látta bizonyítottnak a másodfokú bíróság azt sem, hogy a perben kiadni kért részvénytánúsítványok 2008. január 30-án kerültek a II. rendű alpereshez, figyelemmel az ekkor készült jegyzőkönyvnek a részvények átalakítására vonatkozó kikötésére is. Az ítélet tábla következtetése szerint a II. rendű alperes a 2006-ban kiállított részvénytánúsítványokat ügyleti megbízottként - **S.E.** jóváhagyásával - a 2008. december 15-i szerződésmódosítás idején vette (vehette)

át, amikor már a felperes törvényes képviselőjeként eljárhatott **S.E.** mellett. Megállapítását megerősítette a másodfokú bíróság szerint, hogy a felperes részéről 2008 és 2015 között nem merült fel igény a részvények kiadására, sem pedig az ügyvédi letéti szerződés írásba foglalására. Hangsúlyozta, hogy konkrét közvetlen bizonyíték nélkül, illetve a felperes tényállításait cáfoló okiratok miatt nem volt megállapítható az ügyvédi képviselő ténye a részvénytánusítványok átvétele során, ezért nem volt helye az Ütv. speciális szabályai szerinti ügyvédi letétbe vételi kötelezettség, illetve elmulasztása megállapításának.

- [21] Osztotta az ítélőtábla az elsőfokú ítélet álláspontját abban is, hogy ingó kiadására kötelezésnek a teljesítés lehetősége hiányában nem volt helye a kereset szerint. A II. rendű alperes birtokából a kiadni kért értékpapírok kikerültek, rendelkezési jogát felettük elvesztette a letétbe helyezéssel. Nem volt mód arra sem, hogy az alperesek nyilatkozattétellel járuljanak hozzá a letétbe helyezett értékpapírok kiadásához a felperes részére, ugyanis nem az alperesek, hanem a vagyonkezelő helyezte azokat bírósági letétbe. Mindez egyebekben jognyilatkozat ítélettel történő pótlását feltételeznél, ez irányú kereseti kérelme azonban a felperesnek nem volt.
- [22] A részvények értékének megtérítésére irányuló - lényegében szerződésszegésből eredő kártérítési - keresetet a jogerős ítélet a jogi képviselői jogosultság, illetve ügyvédi letétbe vételi kötelezettség bizonyítása hiányában minősítette megalapozatlannak. Rámutatott egyúttal az ítélőtábla, hogy a II. rendű alperes - akár törvényes képviselő, akár megbízott ügyleti képviselő volt az értékpapírok átvétele során - jogszerűen járt el, amikor a tulajdonjogot megtestesítő részvényeket bizonytalan hátterük miatt visszaadta a bizalmi vagyonkezelőnek bírósági letétbe helyezés céljából. Emellett a **L.** AG beolvadása folytán jogutód **B.** AG bizalmi vagyonkezelője - az eladó képviselőjében - ugyancsak helyesen tekintette bizonytalanannak a részvényjogosultak személyi körét a részvényekből való részesedés arányának vitatása miatt. Az ítélőtábla álláspontja szerint ezért a II. rendű alperes intézkedése azonosítható volt az rPtk. 287. § (1) bekezdésében szabályozott teljesítési letéttel. Hangsúlyozta, hogy a részvénytánusítványok jogi és fizikai értelemben megvannak, kiadásukra jogerős bírósági döntés alapján kerülhet sor.
- [23] A megállapítási kereset megalapozatlanságához vezetett a jogerős ítélet szerint, hogy az rPp. 123. §-ában írt feltételek közül nem teljesült az ügyben a felperes jogmegóvási szükséglete, mivel álláspontja a liechtensteini bíróság előtt alperesi pozícióból, védekezés keretében érvényesíthető. Megjegyezte a másodfokú bíróság ugyanakkor, hogy a kért megállapításokhoz szükséges tények a perben nem bizonyítottak.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon

kívül helyezésével elsődlegesen a keresetnek helytadó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárás lefolytatására.

- [25] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállás hiányos és iratellenes, a jogi következtetés téves- Az ítélet sérti az rPp. 164. § (1) bekezdését, 206. § (1)-(2) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 252. § (3) bekezdését, valamint az Ütv. 1. §-át, 3. § (2) bekezdését, 5. § (1) bekezdés e) pontját, 10. § (3) bekezdését, 23. § (1)-(2) bekezdéseit, 30. § (1) bekezdés e) pontját, 30. § (2)-(3) bekezdéseit, az rPtk. 287. § (1) bekezdését, 474. § (1) bekezdését, 477. § (2) bekezdését, 479. § (2) bekezdését.
- [26] Előadta, hogy a jogerős ítélet az rPp. 3. § (3) bekezdésébe ütközően értékeli a felperes terhén a bizonyítás elmaradását úgy, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozott bizonyítást mellőzte, a másodfokú bíróság pedig figyelmen kívül hagyta a fellebbezés hivatkozását az rPp. 206. § (1)-(2) bekezdései, 221. § (1) bekezdése megsértésére, illetve az rPp. 252. § (3) bekezdésére. Hangsúlyozta, hogy indítványa ellenére elmaradt annak tisztázása perben, hogy miként és milyen jogcímen voltak a részvénytánusítványok 2015. november 2-ig a II. rendű alperes birtokában. nála levő részvénytánusítványok. A felperes kérte a II. rendű alperes személyes meghallgatását, illetve **R.R.** tanúkénti meghallgatását a részvénytánusítványok átvételére, a további tanúk közül Leitert Tamás, **S.E.** és dr. **Sz. Sz.** pedig a felperes és az I. rendű alperes közötti ügyvédi megbízásról, a részvénytánusítványok átvételére vonatkozó utasításról tudtak volna nyilatkozni.
- [27] Állította, hogy iratellenes a jogerős ítélet álláspontja a 2008. január 30-i egyeztető tárgyalás értékelésével kapcsolatban. Állította, hogy **R.R.** nem a felperes ügyvezetőjeként, hanem meghatalmazottként járt el, a II. rendű alperes pedig ügyvédként. A II. rendű alperes ügyvédi eljárását, illetve a részvénytánusítványok letétbe vételét alátámasztó bizonyítékként hivatkozott a jegyzőkönyv tartalmára, valamint a III. rendű alperes keresetlevelére, továbbá a bizalmi vagyonkezelő letétbe helyezési kérelmére. Értékelésük azonban - hasonlóan a 2008. április 2-i taggyűlési jegyzőkönyvéhez, illetve a II. rendű alperes ellentmondásos előadásához - elmaradt az ügyben eljáró bíróságok részéről. Hivatkozott az Ütv. 23. §-ára, illetve 30. § (3) bekezdésére, amely rendelkezések az I. és II. rendű alperesre telepítik a bizonyítás kötelezettségét az ügyvédi megbízás tárgyát illetően, továbbá a megbízással összefüggésben birtokukba került értéktárgy miatt azzal kapcsolatban is, hogy a részvénytánusítványokat nem a felperes megbízásából és javára, hanem más minőségben és célból vették át. Utalt az ügyvédi megbízással összefüggésben a keresetlevelében tett előadására, valamint a rendelkezésre álló, de nem értékelt iratokra (ügyvédi megbízási szerződés 2011. január 3-i módosítása, megszűnése).
- [28] Rámutatott, hogy a bizonyítékok okszerűtlen értékelésével,

iratellenesen tartalmazza a jogerős ítélet a 2008. december 15-i eseményeket, a részvények birtokbavételét. A megállapítás mindkét szerződésmódosító irat tartalmával ellentétes.

- [29] Álláspontja szerint az Ütv. 10. § (3) bekezdése szerint fennálló kötelezettség alól – ami az ügyvéd visszaszolgáltatási, elszámolási kötelezettségét jelenti az átvett vagyontárgyért – nem mentesíti az alpereseket, hogy a letét tárgya nincs a birtokukban, kötelesek ezért a részvények értékének megtérítésére. A felperes a perben nem érvényesített kárigényt, hanem a letét tárgyának értékét követelte a kiadás iránti igény eredménytelensége esetére. Hangsúlyozta, hogy a részvénytánúsítványok tulajdonjogának vitatása 2015. november 2-ai – a vagyonkezelőnek történt átadás – előtt nem került bizonyításra, így az sem, hogy kellő jogalap szolgált a részvények bírósági letétbe helyezésére [rPtk. 287. § (1) bekezdés]. Megállapítható, hogy a II. rendű alperes az ügyvédi megbízási jogviszony 2015. október 21-i felmondása után, a kiadási kötelezettség alóli mentesülés érdekében helyezte letétbe a bizalmi vagyonkezelőnél a részvénytánúsítványokat.
- [30] Utalt arra, hogy a részvényeken fennálló tulajdonjogát az alperesek közül egyedül a III. rendű alperes vitatja, de csak 19%-ban, azaz 9.500 CHF névértékű részvény erejéig, tulajdoni igénye miatt. A felperesnek nincs szüksége jognyilatkozat ítélettel történő pótlására, és nincs akadálya a 2016. október 17-i bírósági határozat alapján annak, hogy a III. rendű alperes – tulajdonosa, a II. rendű alperes utasítására – nyilatkozatával hozzájáruljon a részvénytánúsítványok kiadásához.
- [31] Megállapítás iránti keresetét megalapozta álláspontja szerint, hogy a liechtensteini bíróság nem vizsgálhatja a perben nem álló I-II. rendű alperesek birtokszerzése jogcímét, továbbá azt sem, hogy a felperessel milyen szerződéses kapcsolatban álltak, megszegték-e a letéti szerződés rendelkezéseit. A keresetben kért megállapítás bizonyítékként a felperes jogainak megóvása érdekében szükséges a liechtensteini bíróság előtt folyó peres eljárásban.
- [32] Az I-II. rendű alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. A III. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását, tartalmilag a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte.
- [33] A felperes a 2018. szeptember 7-én kelt beadványával bejelentette, hogy a vaduzi Hercegségi Törvényszék 2018. június 25-én kelt határozata szerint a III. rendű alperes keresetét visszavontnak kell tekinteni a II. és III. rendű alperesekkel, azaz jelen per felperesével és **S. E.**-vel szemben. A **B. AG** I. rendű alperessel szemben kibocsátott bírósági meghagyást pedig 2018. július 3-án a vaduzi Hercegségi Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [34] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt nem

találta jogszabálysértőnek.

- [35] A felülvizsgálati kérelemben a jogszabálysértés alapjául megjelölt okok közül elsődlegesen abban kellett állást foglalni, hogy történt-e a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértés.
- [36] A felülvizsgálati kérelem az rPp. 275. § (3) bekezdésében felállított korlátozó rendelkezés miatt megalapozatlanul hivatkozott az rPp. 3. § (3) bekezdése, 164. § (1) bekezdése, 252. § (3) bekezdése, illetve azon keresztül az Ütv. bizonyítással kapcsolatos rendelkezéseinek megsértésére az ügyben eljáró bíróságok részéről.
- [37] A perben a kereseti kérelem ténybeli alapja és iránya, illetve a felperes ehhez igazodó bizonyítási indítványai ellenére ugyan valóban elmaradt annak tisztázása, hogy a II. rendű alperes milyen jogcímen - ügyvédként, avagy ügyleti képviselőként - került a keresettel kiadni kért részvénytánúsítványok birtokába, mindez azonban mégsem jelentett a jogvita érdemi elbírálására kiható eljárási szabálysértést az alábbiakban kifejtettek szerint.
- [38] Ingó kiadása iránti igény - akár az rPtk. 115. § (3) bekezdésén, akár az rPtk. 193. § (1) bekezdésén alapul, akár kötelmi jogcímen, így a letéti szerződés szabályai szerint áll fenn - kizárólag azzal a személlyel szemben érvényesíthető, akinek a dolog ténylegesen a birtokában van. Az a személy, aki nem birtokosa a keresetben megjelölt ingónak, akkor sem kötelezhető a dolog kiadására, ha korábban jogalap nélküli birtokosnak minősült, illetve ha jogosulatlan rendelkezése miatt került ki a dolog a birtokából. Ebben az esetben a jogosult kártérítési igényt érvényesíthet, ha ennek feltételei fennállnak [Kúria Pfv.VII.21.582/2011/12. számú, Pfv.VI.20.172/2014/3. számú határozatai].
- [39] Ebből következően nem volt helye az I., II. rendű alperesek marasztalásának - akár letéteményesként, akár egyéb kötelmi jogcímen, avagy jogcím nélkül voltak korábban a részvénytánúsítványok birtokában -, mivel a kiadni kért okiratok nem állnak a rendelkezésük alatt.
- [40] A kiadás elmaradása esetére a részvények értékében megjelölt kereseti kérelemmel kapcsolatban a jogerős ítélet helyesen utalt a kártérítés irányadó szabályaira. Rögzíti a Kúria, hogy a kártérítési kereset - függetlenül attól, hogy a felperes ebben a körben nemcsak a megfelelő jogcímet, de ebből következően azt sem jelölte meg, a teljesítés kötelezettnek betudható lehetetlenné válásán [rPtk. 312. § (2) bekezdés], a kötelezett szerződésszegésén, késedelmén [rPtk. 318. §, 303. §], avagy egyéb, szerződésen kívüli jogellenes magatartásán alapul - a megtéríteni kért kárelem miatt minősült megalapozatlannak.
- [41] A felperes a tulajdonában álló részvények értékének megtérítését kérte, vagyis a vagyonában a részvények értékével beállt csökkenés ellentételezését igényelte az I. és II. rendű alperesektől [rPtk. 355. § (4) bekezdés]. A **B.** AG részvényei, illetve az igazolásukra kiállított részvénytánúsítványok azonban léteznek, visszaszerzésük

nem tekinthető a felperes számára végleg megghiúsultnak vagy lehetetlennek, értékvesztésükre sem merült fel adat a perben, ezért nincs szó a felperesnek a részvények értéke megtérítésével reparálandó, vagyonában bekövetkezett károsodásáról.

- [42] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes ebben a perben anélkül utalt a tulajdonszerzésére a **B.** AG részvényei tekintetében, hogy ebből igényt érvényesített volna. Keresete szerint a felperes a felek közti letéti szerződésre, illetve annak megszegésére alapította követelését. A felperes az őt letevőként megillető jogokból, illetve vele szemben a letéteményes kötelezettségeiből vezette le követelését az alperesekkel szemben. A per tárgyává tett jogviszonyhoz képest a liechtensteini bíróság előtt indult letéti eljárásnak azonban nemcsak az alanyi köre, de a letéti kérelem tárgya, illetve annak a bíróság által elfogadott indoka is más, bővebb a tulajdonjogi kérdések miatt.
- [43] A megállapítási keresettel összefüggésben helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy az rPp. 123. §-ában meghatározott feltételek közül nem állt fenn a felperes jogvédelmének szükségessége az alperesekkel szemben. Egyetértett a Kúria az ítéletábrla álláspontjával abban, hogy a felperes a kért megállapítással összefüggésben megjelölt tényekre védekezésként hivatkozhatott az ellene indított perben. Ezen felül kizárta a felperes jogai alperesekkel szembeni megóvásának szükségességét és lehetőségét az a további körülmény is, hogy a felperes a részvények (részvénytánúsítványok) birtoklásának jogát nem az általa megfogalmazott, a letéti szerződés alanyaira tartozó megállapításokkal, hanem tulajdonosi jogállása alapján, végső soron perben igazolhatja és érheti el. A felperes anyagi jogának védelmére az általa megvásárolt részvények tekintetében nem alkalmas a kért deklaratív megállapítás, arra egyéb (tulajdonvédelmi) jogorvoslat a megfelelő eszköz.

Záró rész

- [44] A felperes az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesek felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a felülvizsgálati eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével, az I. és II. rendű alperesek esetében a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdése alapján a csatolt megbízási szerződésben kikötött összeghez képest, a III. rendű alperes tekintetében pedig az IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján a jogszabályban előírt mértékhez képest mérsékelt összegben állapította meg.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson bírálta el.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó
bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: